

Sygn. akt V CSK 120/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa K. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
odmawia przyznania adw. K. W. K.
wynagrodzenia od Skarbu Państwa tytułem
udzielonej z urzędu pomocy prawnej powodowi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powoda K.J. od wyroku Sądu Okręgowego w L., w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w L., o zapłatę.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Odnosnie do wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu należy stwierdzić, że pomoc prawna udzielana stronie zwolnionej od kosztów przez ustanowionego dla niej adwokata, po wydaniu w sprawie orzeczenia przez sąd drugiej instancji, nie może się sprowadzić do

bezwzględne obowiązku sporządzenia środka prawnego, jeśli tylko wyrazi ona takie żądanie. Adwokat ustanowiony przez sąd dla strony w postępowaniu cywilnym powinien z pełnym wykorzystaniem wiedzy fachowej odpowiedzialnie ocenić, czy przysługujący stronie środek prawny nie jest oczywiście bezzasadny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008/3/41). A zatem, wniesienie przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd środka prawnego oczywiście bezzasadnego nie uzasadnia przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).